

SCÉNA 1

Neeta: Emery!

Ty knížky nejsou *moje*, Emery!

Emery: N-Neeto!

Pamatuješ, jak nás tenkrát ti Američani podplatili, abychom v jídelně začali rvačku?

Neeta: Jo? Tvůj táta nás po zbytek plavby nechal zamčené v kajutách!

Emery: Anebo tenkrát když jsme vyhákli piano, a klouzali se na něm po houpající se lodi?

Neeta: Měli jsme štěstí, že jsme neprorazili zed'

Emery: Nebo když jsme z tohohle schodiště plivali na hlavy starých plešatých chlápků!

Neeta: Jo, já vím, byly jsme zkažené děti!

Emery: Ale *bavili* jsme se!

Vystačili jsme si sami dva!

Neeta: Co má tohle společného s kradením mých knížek?!

Emery: ...zapomněla jsi, jak jsme hrávali na piráty?

Neeta: Zapomněl jsi, že znám všechny zkratky?

Co to do tebe vjelo?

Na hru na babu už jsme trochu staří, nemyslíš?

Emery: Možná, ale jsme pořád moc mladí na to, abychom se vydali až—
do Egypta?

Neeta: Není o nic dál než Indie, a tam už jsme se oba plavili mnohokrát.

Atény, Milán i Budapešť jsou blíž než Bombaj.

A dá se do nich rychleji dojet vlakem!

Emery: To je pravda, ale...

Tohle je...

Je to jiné.

Neeta: Ty budeš teda kapitán, Em. Nemáš žádné místo, kam bys chtěl doplout?

Emery: Já--Já nevím. Kamkoliv popluje *Lark*? Jsi tady ty, táta, naši přátelé...

Neeta: ...

Autorka: Libuše Hikešová, Gastro-technická střední škola Velké Meziříčí

Emery: Je to špatná odpověď?

Neeta: Je to velmi **Emeryovská** odpověď.

Emery: A to znamená co?

Neeta: Ale nic.

Jen tak mimochodem, kdyby všichni tvoji přátelé skočili přes palubu--

Emery: HEJ

Neeta: Jen si tak říkám.

Emery: Říkáš si o potíže.

Neeta: Pokud chceš svůj život strávit cestováním tam a zpátky, co já s tím nadělám.

Emery: A proč by ne? Je to *dobrý* život!

Vždycky budu přesně vědět, kam mířím!

Neeta: Jako křeček v kolečku.

Emery: Tohle *zaplatíš*, Nee!

SCÉNA 2

Emery's dad: Všichni se přizpůsobujeme. Bude si prostě muset zvyknout.

Emery: Můžeš s panem Honeycuttem alespoň promluvit, tati, nebo ne?

Požádat ho, ať trochu zvolní?

Emery's dad: Na jeho podnikatelská rozhodnutí nemám o nic větší vliv než jakýkoliv jiný člen posádky.

On tu loď vlastní. Může si s ní dělat více méně, co se mu zachce.

Bylo by to stejné, jako kdybyste se ho zeptali vy sami.

Docela si oblíbil *tebe*, synu. Možná bys mohl--

Pan Honeycutt: Á, moji tři oblíbení lidičkové!

Emery's dad: Pane Honeycutte!

Pan Honeycutt: Nejste vy dva roztomilí? Pořád spolu pobíháte kolem!

Jako dvě maličké myšky!

Líbí se vám plavba, slečno myško?

Autorka: Libuše Hikešová, Gastro-technická střední škola Velké Meziříčí

Neeta: ...

Pan Honeycutt: Ne?

Musíš trochu zabrat, chlapče, tvoje holka se nudí!

Emery: Ona není--

Neera: Nejsem--

Pan Honeycutt: Tak jaký máte problém, zlatíčko?

Moje *Lark* není dost dobrá pro svou princeznu?

Nejste spokojená?

Neeta: Problém je vaše vedení! Sdíráte ze všech kůží!

Dokonce i z posádky! To nemůže být správné!

Pan Honeycutt: Ale no tak. To je všechno?

Nečekám, že roztomilé děvčátko jako vy ví, jak vypadá správné podnikání.

Neeta: Víím, jak vypadá *špatné* podnikání.

A víím, že tuhle loď potopíte, pokud to takhle půjde dál.

Musíte se o své zaměstnance starat líp!

Pan Honeycutt: Vidím, že to myslíte opravdu vážně, slečno Pandeyová.

Neeta: *Smrtelně* vážně.

Pan Honeycutt: Má někdo, **koho se to týká**, stejný názor na moje vedení?

Neeta: „koho se to týká“?

Pan Honeycutt: Kdokoliv?

Úplně kdokoliv?

Ozvěte se!

...

Vypadá to, že jste v menšině, slečno Pandeyová.

Možná, že kdybyste někdy pracovala tak usilovně jako váš bratr, měla byste se teď o co opřít.

Nedostala se ke mně žádná jiná stížnost než ta vaše.

Je mi tak líto, ale--

Je to moje loď.

SCÉNA 3

Neeta: Wicku...

Jak dlouho už pracuješ pro Goldfinche?

Wick Farley: Hm... Pár let. Od chvíle, co mě proměnili.

Neeta: „Proměnili“ ...

Jaké to bylo?

Wick Farley: Byla to nejhorší chvíle mého života.

Ale aspoň to byla ta poslední, že?

Haha.

Neeta: Takže ty... Piješ krev.

Wick Farley: Ano.

Neeta: Kdy ses napil naposledy?

Wick Farley: Těsně předtím než jsem se nalodil.

Neeta: To je už několik dní!

Nejsi hladový?

Wick Farley: Vydržím bez krve docela dlouho, jsem v pohodě.

Měla by ses starat o sebe. Nevím, jestli je tady něco jedlého.

Neeta: Na to jsem nepomyslela.

Wick Farley: Asi by bylo bývalo lepší, kdybys to nevěděla.

I když jak může mít někdo chuť k jídlu v tomhle **smradu**...

Neeta: Smradu? Myslíš pach uhlí?

Wick Farley: Uhlí? Tohle nebude uhlí. Je to příliš železité.

Neeta: No, *já* cítím jenom uhlí.

Wick Farley: Tak *to* se mi nelíbí.

Neeta: Měli bychom být blízko skladiště přebytků. Vede přímo do kotelny.

Ale těžko říct, když je všechno tak... špinavé.

Autorka: Libuše Hikešová, Gastro-technická střední škola Velké Meziříčí

Wick Farley: Ať dělá, co dělá, rozhodně se to šíří rychle.

Kde je ta kotelná? Doved' mě tam.

Neeta: Tady to je.

Wick Farley: Proč tak strašně páchne? Je to skoro jako--

Neeta: Mám otevřít?

Wick Farley: Ne, ne-- Jakožto jediný profesionál...

bych měl otevřít já.

Neeta: Co je tam?

Je to jen uhlí, že?

Wicku?

Wick Farley: Přesně. Je to jen uhlí.